

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 19 kwietnia 2022 r.

DIH-2.707.7.2022.PS

DECYZJA DIH - 2 Nr 9/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) w związku z art. 24 ust. 1a, 4a i 5, art. 12 ust. 1, art. 6c ust. 1 oraz art. 6d pkt 6 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.) i w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 7 lutego 2022 r. złożonego przez Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „OLESPOL” Sp. z o.o. w Oleśnie, zwanego dalej: „przedsiębiorcą” lub „stroną”, od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Nr 9/2022 z 20 stycznia 2022 r. (NRU.8361.672.2021) nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty **2 706,00 zł** - uwzględniającej VAT (słownie: dwa tysiące siedemset sześć złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0395/21/6825 w wysokości 581,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 8994/21/6825 w wysokości 100,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych - o wartości 2 025,00 zł (uwzględniającej VAT).

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr NRU.672.2021 z 2 listopada 2021 r. przeprowadzili

kontrolę w składzie opału znajdującym się przy (...), należącym do Strony. W trakcie kontroli przeprowadzonej 3 listopada 2021 r. u ww. przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań ze zwalu o masie 300 ton, próbkę nr 0395/21/6825 o masie 48,00 kg i próbkę kontrolną nr 8994/21/6825 o masie 47,50 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr NRU.8361.672.2021. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekogroszek 5-25 mm przedstawiono świadectwo jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0395/21/6825 i próbkę kontrolną nr 8994/21/6825 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. SGS Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 20/2008107/1450-001 z 3 listopada 2021 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 1550/21 z 27 października 2021 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Warszawie (protokół z badań nr 20/2008107/1450-001 z 15 listopada 2021 r.) wykazały, że próbka nr 0395/21/6825 pobranego 3 listopada 2021 r. paliwa stałego po uwzględnieniu odchyłeń o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) (zwane dalej: „rozporządzenie”), nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości z uwagi na zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 11 RI, przy wymaganiach jakościowych wynoszącymi 3,00-5,00 RI.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0395/21/6825 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 3 listopada 2021 r., o nr 8994/21/6825 zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Warszawie (protokół z badań nr 20/2008107/1450-001/K z 15 listopada 2021 r.). Badanie próbki kontrolnej nr 8994/21/6825, wykazało przy uwzględnieniu odchyłeń o których mowa w § 2 rozporządzenia niezgodność parametrów jakościowych paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie - ekogroszek 5-25 mm, pobranego do badań laboratoryjnych 3 listopada 2021 r., zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 13 RI, przy wymaganiach jakościowych wynoszących 3,00-5,00 RI.

W związku z powyższym stwierdzono, że parametr zdolność spiekania badanego paliwa stałego jest niezgodny z wymaganiami określonymi w świadectwie jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. wystawionym przez przedsiębiorcę.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 22 listopada 2021 r. do przedsiębiorcy, przekazał wyniki badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego ekogroszek 5-25 mm oraz przekazali protokoły z badań nr 20/2008107/1450-001 z 15 listopada 2021 r. i nr 20/2008107/1450-001/K z 15 listopada 2021 r.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej mając na uwadze wyniki badania laboratoryjnego przeprowadzonego przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Warszawie, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), zwany dalej: „kpa”, pismem z 30 grudnia 2021 r., powiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego ekogroszek 5-25 mm jak również kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 § 1 kpa, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 12 stycznia 2022 r. poinformowała, że w ostatnich latach składowała opał w postaci ekogroszku syberyjskiego, który parametrami jest zbliżony do antracytu. Klienci nie wnosili zastrzeżeń. Jednakże z powodów powstałych z zakupem paliwa stałego dokonywane były zakupy węgla z innych źródeł, który był przyzmywany przy podstawie przyzmy węgla przeznaczonego do bieżącej sprzedaży. W dniu kontroli podstawowa przyzma od góry też była częściowo zasypana ekogroszkiem zakupionym z innej firmy, cała przyzma usypana była na wysokość ponad 3 metry. W dniu kontroli węgla syberyjskiego określając szacunkowo mogło być w przyzmy około 80 ton, który znajdował się w części środkowej w warstwie dolnej i środkowej od strony z której pobierany był ekogroszek do bieżącej sprzedaży. Przedsiębiorca wskazał, że węgiel do badań został pobrany prawidłowo z 32 miejsc na całej powierzchni przyzmy dlatego też domniemywa, że „lwia” część pobranej próbki pochodziła z węgla zakupionego z innych źródeł (tj. zakupionego w czasie problemów ze zdobyciem kruszywa) - stąd w badaniu uzyskano takie wyniki. Strona zaznacza, że była przy poborze próbek i informowała kontrolujących o sytuacji. Ponadto zarzuciła że w protokole kontroli zostały zawarte „nieprawdziwe” informacje. Wskazała, że nie „okazywał inspektorom faktur i świadectw”, a dokonywali tego jego pracownicy. Ponadto nie potwierdza iż „oświadczył, że świadectwo jakości odpowiada partii węgla,

z której zostały pobrane próbki paliwa stałego do badań jakościowych” co zostało zapisane w protokole kontroli, gdyż wiedział, że próbki pobierane były głównie z warstw węgla pochodzącego z różnych kopalni i przeznaczonego do późniejszej sprzedaży, o czym kontrolujących informował w trakcie pobierania próbek. Wskazał, że podpisując protokół kontroli nie zapoznał się z jego treścią (zaufał kontrolującym, którzy nie raz już przeprowadzali u niego kontrolę). Jednocześnie w piśmie zwrócił się o nienakładanie kary pieniężnej, gdyż w myśl art. 35 a pkt. 9 lit b ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw jest ona nieuprawniona.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 20 stycznia 2022 r. wydał decyzję Nr 9/2022, w której nałożył na Stronę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu kwoty 2 706,00 zł - stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych. Decyzja została odebrana 24 stycznia 2022 r. Pismem z 7 lutego br. strona osobiście tego dnia złożyła odwołanie. Strona zaskarżyła decyzję w całości i zarzuciła bezpodstawne obciążenie spółki kosztami badań laboratoryjnych. Przedsiębiorca stoi na stanowisku, że wszystkie parametry paliwa stałego sprzedawanego u niego na składzie łącznie z parametrem spiekalności są zgodne ze stanem faktycznym. Zaznacza, że świadectwo jakości nr 1550/2021 z 27 października 2021 r. wystawione zostało do 1 tony sprzedanego ekogroszku i gdyby próbki były pobrane z tej jednej tony ekogroszku i wyniki byłyby niezgodne ze świadectwem jakości wówczas nałożenie kary pieniężnej byłoby uprawnione. Porównywanie wyników badań ekogroszku ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 1550/21 z 27 października 2021 r. jest błędne i doprowadziło do fałszywej tezy. Ponieważ nastąpiły problemy z zakupem paliwa stałego na rynku był on uzupełniany sporadycznymi dostawami-ostatnia dostawa miała miejsce 29 października 2021 r. Strona zaznacza, że na stanie było około 80 ton ekogroszku syberyjskiego i był on w ofercie w bieżącej sprzedaży do końca listopada 2021 r. Ponadto dokonywany był zakup węgla ekogroszku od innego dostawcy, który gromadzony był w podstawie przyzmy. W toku kontroli szacunkowo tego węgla było około 220 ton, z którego to głównie pochodziły próbki pobrane do badań. Strona wskazuje, że kontrola WIIH była zaplanowana na 2 dni, a trwała raptem 4 godziny, co jej zdaniem wzbudza podejrzenia. Przedsiębiorca uznał, że skoro do ustaleń z kontroli w protokole kontroli nie było uwag inspektorów prowadzących kontrolę oznaczało to, że ocena jej była pozytywna. Przedsiębiorca przyznaje, że był obecny przy poborze próbek niemniej jednak został on wezwany do innych obowiązków w związku z czym był on nieobecny przy części kontroli, a gdy wrócił odbywały się już czynności kończące kontrolę. W czasie jego nieobecności inspektorzy otrzymali od pracowników

(oświadczenia pracowników w aktach) dokumenty typu faktury i świadectwa dotyczące paliw stałych- w związku z powyższym Strona zwraca uwagę, że informacje zawarte w protokole kontroli, że przekazał dokumenty osobiście oraz że wydał oświadczenie co do świadectwa jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r., że odpowiada ono partii węgla, z której zostały pobrane próbki paliwa stałego do badań jakościowych, mijają się z prawdą. Jak zaznacza protokół kontroli podpisany został w pośpiechu dlatego też nie zapoznał się z jego ustaleniami podczas podpisywania. Strona poinformowała również, że w siedzibie Wojewódzkiego Inspektora IH w Opolu odbyło się 11 stycznia 2022 r. spotkanie w ramach postępowania administracyjnego, podczas którego nie otrzymał odpowiedzi na zadane pytania odnośnie do informacji zawartych w protokole kontroli, z którymi się nie zgadza.

Przedsiębiorca w odwołaniu wskazuje również że „...Każde świadectwo jakości węgla ma moc wiążącą z mocy ustawy tylko i wyłącznie do partii węgla, do której zostało wystawione, zaś w stosunku do każdej innej partii węgla, a szczególnie do węgla nieoferowanego i niesprzedanego czyli niewprowadzonego do obrotu - prawnie nie istnieje. Zatem, dołączenie do protokołu pobrania próbek do badań świadectwa jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. jako samodzielny byt, który prawnie nie istnieje, wystawionego przecież do 1 tony sprzedanego ekogroszku syberyjskiego i udokumentowanego faktu sprzedaży fakturą VAT nr 1387/2021 z 27 października 2021 bez podstawy prawnej, czyli z rażącym naruszeniem prawa...”

Pismem z 23 lutego br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona 8 marca br. skontaktowała się telefonicznie i przedstawiała swoje stanowisko zawarte również w odwołaniu. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w związku z przedstawionymi informacjami w odwołaniu strony dotyczącymi procedury pobierania próbek, skierował pytanie do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu. Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Opolu, w odpowiedzi z 10 marca br. wyjaśnił, że 2013 r. była prowadzona kontrola w zakresie badania parametrów paliwa stałego na podstawie przepisów ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) - w związku z czym procedura w zakresie próbek kontrolnych paliwa stałego była zgodna z ww. ustawą. Na podstawie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw strona nie miała wcześniej kontroli w zakresie jakości paliw stałych, podczas której pobierano próbki paliwa stałego do badań. W związku z uzyskanymi informacjami

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował stronę o dołączeniu ww. informacji w poczet materiału dowodowego w sprawie i zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, jednocześnie przedłużając postępowanie administracyjne do 19 kwietnia br. Stronie ww. pismo doręczono 16 marca br. Strona nie skorzystała z przysługującego im prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych zaskarżonym rozstrzygnięciem organu. W toku postępowania organ dokonuje oceny, czy wniosek strony jest uzasadniony oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 6c ust.1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany dalej „świadectwem jakości” oraz wskazuje w nim parametry paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione.

W myśl art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości oraz wskazują

w nim parametry paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Protokół kontroli nr NR.8361.672.2021 z 3 listopada 2021 r. został podpisany przez stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona nie wniosła żadnych uwag do protokołu kontroli.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0395/21/6825 o masie 48,00 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8994/21/6825 o masie 47,50 kg, pobrano ze składu węgla u przedsiębiorcy, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr NRU.8361.672.2021 z 3 listopada 2021 r. Dla pobranego do badań paliwa stałego przedłożono świadectwo jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. wystawione przez stronę (informacja z protokołu kontroli oraz protokołu pobrania próbek).

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Warszawie (protokoły z badań nr 20/2008107/1450-001 z 15 listopada 2021 r. i nr 20/2008107/1450-001/K z 15 listopada 2021 r.), wykazało, że pobrany 3 listopada 2021 r. węgiel kamienny ekogroszek (nr próbki 0395/21/6825 i nr próbki kontrolnej 8994/21/6825), jest niezgodny z wymaganiami jakościowymi określonymi w świadectwie jakości nr 1550/2021 r. wystawionym przez przedsiębiorcę, z uwagi na zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 11 RI dla próbki nr 0395/21/6825 i 13 RI dla próbki kontrolnej nr 8994/21/6825, przy wymaganiach jakościowych wynoszących 3,00-5,00 RI.

Przeprowadzając postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. Tym samym wydane przez Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartość parametru jakościowego był niezgodny ze stanem faktycznym.

Odnosząc się do argumentów podniesionych w odwołaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, stwierdził, że argumenty zawarte w nim nie zasługują na uwzględnienie.

Art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że jedyną przesłanką nałożenia na Stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania jest wykazanie przez przeprowadzone badania, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości. W niniejszej sprawie faktyczne wartości parametrów jakościowych badanego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek są niezgodne z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości, w zakresie parametru zdolności spiekania. Zatem istnieje zgodny z przesłanką zawartą w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż regulacja zawarta w art. 24 ust. 1a omawianej ustawy sprowadza się do tego, że jeżeli badania laboratoryjne wykażą, że paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe zawarte w rozporządzeniu lub wartości jego parametrów są zgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako Zarządzający, który zawiera stosowne umowy z akredytowanymi laboratoriami. Jeśli natomiast paliwo takie nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu lub jego parametry są niezgodne ze wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca. W zależności zatem od wyników badań, ich koszty są ponoszone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub przez stronę postępowania. W niniejszym postępowaniu ustalono, iż faktyczne wartości parametrów jakościowych badanego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek nie są zgodne z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości, w zakresie parametru zdolności spiekania, co w konsekwencji powoduje, że koszty badań ponosi przedsiębiorca.

Strona zadeklarowała w świadectwie jakości nr 1550/2021 r. zdolność spiekania 3,00- 5,00 RI. Badanie zostało przeprowadzone w niezależnym laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Warszawie zgodnie z normą PN-G-04518:1981, co potwierdza zapis w sprawozdaniu z badań nr 20/2008107/1450-001 z 15 listopada 2021 r. i nr 20/2008107/1450-001/K z 15 listopada 2021 r. - w kolumnie „metoda badawcza” dla parametru zdolność spiekania.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0395/21/6825 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę, aby potwierdzić lub zaprzeczyć wynikowi dokonano badania próbki kontrolnej pobranej 3 listopada 2021 r., o nr 8994/21/6825, które zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki potwierdziło, iż próbki nie spełniały wymagań jakościowych. Organ odwoławczy wskazuje, że zgromadzony w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Organ oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku postępowania (badania laboratoryjne, świadectwo jakości, protokoły kontroli). Protokół kontroli nr NR.8361.672.2021 z 3 listopada 2021 r. podczas której pobrano próbki do badań, protokół pobrania próbek paliwa stałego nr NR.8361.672.2021 (w którym zostały opisane zasady poboru próbek paliw stałych oraz przedstawione dokumenty dotyczące danej przyzmy, z której było pobierane paliwo) został podpisany przez stronę bez żadnych uwag. Strona dopiero na etapie wszczęcia postępowania Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wniosła zastrzeżenia co do świadectwa przedstawionego podczas kontroli i zapisów w protokole kontroli. Zaakcentować należy, że przedsiębiorca został pouczonej z art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706) możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do właściwego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Jak słusznie wyjaśnił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym, pamiętać należy, że strona jest przedsiębiorcą, od którego należy wymagać stosowania wyższych standardów staranności przy prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności należy od niego oczekiwać, że jest świadomy znaczenia i skutków urzędowych czynności kontrolnych. Tym bardziej, że działalność strony polega na obrocie towarami, którego dopuszczalne parametry określają przepisy, a spełnienie tych parametrów podlega weryfikacji przez organ. Przedsiębiorca uczestniczący w kontroli, podpisał protokół kontroli i protokół pobrania próbek nie zgłaszając żadnych uwag i zastrzeżeń w omawianym zakresie. Nie wniósł ich także - odpowiednio pouczonej - w terminie zakreślonym w art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Udokumentowanie czynności kontrolnych i poboru próbek do badań ma sformalizowaną formę - protokołu. Przedsiębiorca - podpisując protokół bez zastrzeżeń - potwierdził zatem, że próbki zostały pobrane prawidłowo (...) w tym też, że nastąpiło to w warunkach, w jakich dokonuje on sprzedaży kontrolowanego towaru. Prawidłowości

działania organu w ww. zakresie nie mógł podważyć, zgłoszony - po poznaniu wyników badania próbek - dowód ze świadka i przesłuchania Strony (...) (por. wyrok WSA z dnia 29 czerwca 2021 r. sygn. akt VI SA/Wa 2673/20). Ponadto należy wskazać, że jak to sam Przedsiębiorca wskazał kontrole dokonywane były u niego kilkakrotnie w związku z powyższym powinien posiadać wiedzę odnośnie procedur postępowania i możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Niemniej jednak informacja o możliwości złożenia przez stronę uwag do protokołu kontroli zawarta jest w protokole kontroli którego egzemplarz posiada Strona. Tak jak wskazał Sąd, wątpliwości i dowody przedstawiane po zapoznaniu się z wynikami badania próbek nie mogą podważyć prawidłowości działań organu. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli nr KNR.8361.672.2021 r., który należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Zauważyć należy, że strona swoje uwagi wzniosła dopiero po otrzymaniu 4 stycznia br. zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego ekogroszek 5-25 mm, jak również kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia tj. po otrzymaniu już wyników badań laboratoryjnych.

Organ jeszcze raz podkreśla, że pobrano i zbadano paliwo stałe w stanie takim jak było ono oferowane i sprzedawane przez stronę (strona nie wyłączyła paliwa stałego ze sprzedaży-zdjęcia pryzmy na placu wraz z ceną za paliwo stałe, brak też informacji w protokole kontroli o wycofaniu paliwa w tym dniu ze sprzedaży) i które winno spełniać deklarowane parametry jakościowe w świadectwie jakości, które inspektorzy otrzymali do pobieranych próbek. Paliwo stałe było wprowadzone do obrotu o czym świadczy przedstawione i wystawione przez stronę świadectwo jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. W protokole pobrania próbek paliwa stałego nr NRU.8361.672.2021 w rubryce dotyczącej informacje o pochodzeniu i jakości badanego paliwa wskazano fakturę VAT nr FA/3/10/2021/MTS i świadectwo dostawcy paliwa stałego nr FA/3/10/2021/MTS z 4 października 2021 r. oraz świadectwo nr 1550/21 wystawione przez stronę z 27 października 2021 r. - paliwo stałe niewątpliwie było wprowadzone do obrotu. W związku z powyższym klient zakupujący paliwo stałe tego dnia otrzymałby paliwo o parametrach takich jakie wskazują sprawozdania z badań laboratoryjnych oraz otrzymałby świadectwo jakości paliwa stałego takie jakie otrzymali inspektorzy podczas poboru próbek tego paliwa.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku sygn. akt V SA/Wa 3477/21 z 15 lutego 2022 r. wskazał, że „...w ocenie Sądu, działania przedsiębiorcy polegające na wpisaniu w świadectwie jakości danych niezgodnych ze stanem faktycznym, stanowią istotne, naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania jakości paliw, bowiem wprowadzają konsumentów w błąd, co do jakości paliwa i stanowią nieuczciwą, w konsekwencji niedopuszczalną reklamę wyrobu. W ocenie Sądu działanie polegające na wskazywaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje, podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych Informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę. Ponadto w ocenie Sądu mając na uwadze treść uzasadnienia do projektu ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (por. druk nr 2087 Sejmu VII Kadencji) określającym, cel wystawiania świadectwa jakości paliw, równie ważne jest aby świadectwo odzwierciedlało stan rzeczywisty wprowadzanego do obrotu paliwa, a nie wystawienie jakiegokolwiek świadectwa - sygn. akt V SA/Wa 3477/21. Zdaniem Sądu również penalizacja na gruncie prawa administracyjnego zachowania polegającego na wystawieniu świadectwa jakości paliwa stałego niezgodnie ze stanem faktycznym została motywowana przez ustawodawcę potrzeba zapewnienia rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców odnośnie do nabywanego produktu a zatem potrzebą zapewnienia świadomości odnośnie do rzeczywistej relacji ceny do jakości (parametrów) nabywanego produktu, a tym samym potrzeba zapewnienia konsumentowi rzeczywistego prawa wyboru, a także potrzebą zapewnienia odnośnie jakości zakupionego w tym przypadku węgla”.

Inspektorzy otrzymali do danej partii, z której były pobierane próbki świadectwo jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. wystawione przez stronę (brak w świadectwie jakości wskazania systemu certyfikacji) dlatego też to świadectwo stanowiło podstawę badań laboratoryjnych. Należy wskazać, że w pozostałych świadectwach otrzymanych od kontrolowanego również brak jest wskazania systemu certyfikacji, a w każdym z przedstawionych świadectw jakości wystawionych przez stronę parametr zdolność spiekania wynosi 3,00 do 5,00 RI.

Przedsiębiorca w piśmie z 12 stycznia br. wskazuje, że pryzma, z której pobrano próbki składała się z paliwa stałego typu ekogroszek z różnych partii i od różnych producentów. Zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Aktywów Państwowych [Najczęstsze pytania i](#)

[odpowiedzi - Ministerstwo Aktywów Państwowych - Portal Gov.pl \(www.gov.pl\)](https://www.gov.pl)) w takim przypadku jest podejrzenie zmiany jakości paliwa stałego i przedsiębiorca powinien sam przeprowadzić swoje badania jakościowe paliwa stałego, które będą stanowić podstawę do wystawienia świadectwa jakości (zamiast posiłkować się badaniami producenta/ów paliwa) oraz wskazać je w wystawionym przez siebie świadectwie jakości w punkcie dotyczącym systemu certyfikacji, czego nie uczyniono. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku sygn. akt V SA/Wa 266/21 z 8 kwietnia 2021 r. wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym wskazał, że „przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo samodzielnie odpowiada za jakość paliwa w chwili wprowadzenia tego paliwa do obrotu, a celem nałożonego na niego obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw jest zapewnienie rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie parametrów nabywanego produktu. Nieprawidłowe oznaczenie rodzaju węgla oferowanego do sprzedaży w składzie i przez to przypisanie do niego świadectwa jakości wystawionego przez skarżącego dla innego rodzaju węgla, nie może zwalniać strony z odpowiedzialności za brak prawidłowego wystawienia świadectwa jakości dla konkretnej oferowanej partii paliwa stałego. Wystawione przez skarżącego świadectwo, bez względu na przyczyny, które spowodowały wystawienie świadectwa o treści niezgodnej ze stanem faktycznym, narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”

Odnosząc się do zarzutu przedsiębiorcy dotyczącego informacji i niewłaściwego zapisu w protokole kontroli, że on sam osobiście nie przedstawiał inspektorom w trakcie trwającej u niego kontroli dokumentów w postaci faktur i świadectw jakości oraz nie poświadczył osobiście, że dane świadectwo dotyczy partii, z której pobrano do badań paliwo stałe, a zrobili to jego pracownicy należy wyjaśnić, że przedsiębiorca odpowiada za działania swoich pracowników. To na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek do właściwego przeszkolenia swoich pracowników do obsługi klientów i przekazywanych przez nich wymaganych prawem informacji. Zwrócić należy uwagę, że przedsiębiorca był obecny podczas wszczęcia kontroli i otrzymał upoważnienie, które podpisał oraz pouczenie o prawach. Obecność przedsiębiorcy przy kontroli nie jest wymagana to jego prawo, a nie obowiązek a brak obecności przedsiębiorcy nie wstrzymuje wykonania czynności kontrolnych bez względu na powód. Zgodnie z art. 50 pkt 10 ustawy z 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. 2021 r. poz.162) „W przypadku nieobecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej albo niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w ust. 3, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego

pracownika przedsiębiorcy lub osoby zatrudnionej u przedsiębiorcy w ramach innego stosunku prawnego, którzy mogą być uznani za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.”. Kontrola 3 listopada 2021 r. była przeprowadzana częściowo w obecności przedsiębiorcy w godzinach pracy przedsiębiorstwa. Klient dokonujący zakupu paliwa stałego miałby możliwość w tym czasie nabyć węgiel bez względu czy właściciel przedsiębiorstwa jest obecny na składzie czy też nie. W takim przypadku to jego pracownicy reprezentują go, dokonują sprzedaży paliwa stałego i wydają wraz z paliwem stałym wymagane świadectwo jakości. Ponadto wskazać należy, że powyższe dokumenty przekazane do protokołu kontroli tj. faktury i świadectwa jakości, które inspektorzy otrzymali od pracowników zostały przez przedsiębiorcę potwierdzone za zgodność z oryginałem (oznaczone pieczęcią, datą i podpisem odręcznym strony). Powyższy fakt, iż dokumenty w postaci faktur i świadectw jakości zostały przygotowane i okazane inspektorom przez pracowników strony a nie przez niego osobiście nie ma znaczenia w niniejszej sprawie. Niemniej jednak Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że zapis w protokole kontroli dokonany przez inspektorów Inspekcji Handlowej w Opolu dot. osób przekazujących dokumenty i poświadczających o jakości paliwa stałego, powinien być precyzyjny.

Przedsiębiorca w odwołaniu zarzucił, że czynności inspektorów były zbyt szybkie bo trwały 4 godziny zamiast wskazanych w upoważnieniu NRU.672.2021 z 2 listopada 2021 r. 2 dni. Wyjaśnić należy, że określony termin do przeprowadzenia kontroli w upoważnieniu to czas szacunkowy, a określona data zakończenia kontroli ma charakter daty przewidywanej. Samo zakończenie czynności kontrolnych we wcześniejszym terminie nie ma znaczenia w sprawie i nie stanowi naruszenia prawa. Istotne jest by kontrola rozpoczęła się w dniu wskazanym w upoważnieniu tj. nie wcześniej i nie później.

Strona podniosła również fakt, iż w protokole kontroli brak jest wskazania przez inspektorów uwag co do samej kontroli. Wyjaśnić należy, że inspektorzy będący na kontroli sporządzają protokół kontroli z czynności kontrolnych dlatego też to strona go weryfikuje i zgodnie z prawem w ciągu 7 dni od momentu przedstawienia go do podpisu zgłasza uwagi. W niniejszej sprawie takich uwag w wymaganym czasie nie wniesiono. Strona nie wskazała, że przedstawione świadectwo jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. nie stanowi świadectwa reprezentującego partię, z której pobrano próbki paliwa stałego, brak również informacji, że wartość parametru zdolności spiekania w przedstawionym świadectwie jakości powinna mieć inne wartości. Zaakcentować należy że to strona wskazuje

inspektorom świadectwo jakości, które reprezentuje parametry paliwa stałego pobranego do badań laboratoryjnych.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Nr 9/2022 z 20 stycznia 2022 r., nakładającej na stronę obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Z materiału dowodowego wynika niewątpliwie, że strona wprowadzała do obrotu paliwo stałe, tj. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, z której w dniu 3 listopada 2021 r. pobrano do badań próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0395/21/6825 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8994/21/6825. Niewątpliwym jest, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że wskazana w świadectwie jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 wartość parametru zdolność spiekania wynosząca 3,00-5,00 RI była niezgodna ze stanem faktycznym. Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0395/21/6825 wykazało zdolność spiekania 11 RI. Niezgodność tą potwierdziły także przeprowadzone z urzędu badania próbki kontrolnej nr 8994/21/6825, które wykazały zdolność spiekania 13 RI. Przedsiębiorca odpowiada za parametry jakościowe paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Skoro strona wystawiła świadectwo jakości paliw stałych dla oferowanego do sprzedaży węgla kamiennego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym, to tym samym nie dopełniła obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 24 ust. 4a, Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium lub innego akredytowanego podmiotu, który dokonał pobrania próbek paliwa stałego, oraz faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, które wykonało badania próbki paliwa stałego i próbki kontrolnej paliwa stałego. W niniejszym postępowaniu ustalenie, przez Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, wysokości należności pieniężnej nastąpiło w oparciu o fakturę nr 10309102 wystawioną 13 grudnia 2021 r. przez SGS Polska Sp. z o.o. w Warszawie, za badanie próbek węgla kamiennego ekogroszek - załącznik nr 1 do ww. faktury, poz. nr 1, próbka paliwa stałego nr 0395/21/6825, w wysokości 581,00 zł (uwzględniającej VAT) i poz. nr 2, próbka kontrolna paliwa stałego nr 8994/21/6825 w wysokości 100,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz za ich pobranie do badań

laboratoryjnych - załącznik nr 3 do ww. faktury, poz. nr 1 na kwotę 2025,00 zł (uwzględniającą VAT), co stanowi łączną kwotę 2 706,00 zł (uwzględniającą VAT).

W związku z powyższym, należność pieniężną wynikającą z decyzji Nr 9/2022 Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 20 stycznia 2022 r. (sygn. NRU.8361.672.2021), należy wpłacić na rachunek wskazany w ww. decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowno-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r.

poz. 329); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/